

Ez a történet második része.
Olvassátok el, aztán alkossátok újra!

Ká tánca

Régóta réme volt Ká a majmoknak. Az öregek vele rémíszttették a rendetlen majomgyerekeket. Kának egy majom sem tudott a szeme közé nézni, hiszen tudták, a kígyó szorítása halálos.

Amint besötétedett, Ká a majmok közé siklott és olyan csattanással csukta össze a száját, hogy valamennyi majom rászégezte a tekintetét.

Ká: Láttok engem majmocskák?

Majmok: – Jaj, jaj! Látunk, ó hatalmas Ká!

Ká: Jól van! Most kezdődik a tánc, az éhes Ká tánca.

Üljetek nyugodtan, és figyeljete!

Ká elkezdett forogni, tekeregni maga körül. Fejét jobbról balról ingatta és sziszegett. Kanyargot, testével nyolcasokat írt le. Állandóan tekergett, táncolt, közben halk, zümmögő hangon énekelt. Még Balu és Bagira is kővé dermedtek Ká táncától, hátukon felállt a szőr.

Maugli figyelt és csodálkozott.

KÁ: Majmocskák, ha én meg nem parancsolom, ?

Majmok: Ha te nem parancsolod meg, ó Ká, se kezünket, se lábunkat nem tudjuk mozdítani!

KÁ: Jól van! Gyertek közelebb majmocskák! Mindig egy lépéssel közelebb hozzám!

A majmok tehetetlenül vánszorogtak előbbre.

Közelebb! – sziszegette Ká.

A majmok már egészen közel értek.

Jegyzeteljétek ki a legfontosabb információkat a szövegből!

*A jegyzet lehet:
 Gondolattérkép
 Táblázat
 Rajz, stb.*